

Küçük Vombatin Sözü

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Vombatın Sözü

Aysel Banu YAVUZAL

Uzun sakız ağaçlarıyla dolu güneşli bir ormanda, kırmızı boyunbağı olan küçük bir vombat, sıcacık yuvasına doğru paytak paytak yürüdü. Gri-kahverengi tüyleri toz içindeydi ve krem rengi karnı gurulduyordu. Eğrelti otlarının altındaki sessiz köşesini çok severdi. Ama bugün çalılardan yumuşak bir ses geldi. Mavi bir çantası olan bir keseli sıçandı ve endişeli görünüyordu.

Keseli sıçanın adı Pip'ti ve bir sorunu vardı. Küçük bir dere taşınca yuvası su altında kalmıştı. 'Onu tamir etmeme yardım eder misin?' diye sordu. Küçük vombat onun kocaman kehribar gözlerine baktı ve başını salladı. 'Sana yardım edeceğime söz veriyorum,' dedi. 'Söz sözdür.' Pip gülümsedi ve ince kuyruğu umutla kıvrıldı.

Küçük vombat sözünden gurur duydu. Kazmayı, yalamayı ve her şeyi düzeltmeyi hayal etti. Ama tam o sırada gökyüzü grileşti. Tepelerin üzerinden bir gök gürültüsü yuvarlandı. 'Yağmur geliyor,' dedi Pip. 'Acele etmeliyiz.' Vombat başını salladı, ama ilk damlalar çoktan düşmeye başlamıştı. Yapraklara pıtır pıtır vurup toprağı çamurlu ve kaygan yaptılar.

Yağmur şiddetli ve hızlı yağdı. Yuvaların üzerinde davul gibi çaldı ve küçük dereleri doldurdu. Vombat ve keseli sıçan kuru kalmak için içi boş bir kütüğe sıkıştılar. 'Yuvam şimdi daha da kötü olacak,' diye fısıldadı Pip. Vombatın göğsünde bir sızı hissetti. Bir söz vermişti ve onu tutmak istiyordu. Ama yağmur kazmak için çok şiddetliydi.

Bütün gece yağmur yağdı. Orman hayvanları evlerine saklandı, suyun şırıldamasını ve sıçramasını dinlediler. Küçük vombat sıkıca kıvrıldı, kırmızı boyunbağı nemlenmişti. Pip'in su basmış yuvasını ve sözünü düşündü. 'Yarın,' dedi kendi kendine. 'Yarın ne olursa olsun ona yardım edeceğim.' Sağlam pençelerini çenesinin altına kısıtırıp uykuya daldı.

Sabah güneş yüzünü gösterdi, ama orman darmadağınktı. Dallar devrilmiş, her yer su birikintisi olmuştu. Küçük vombat Pip'in yuvasına koştu. Öncekinden daha kötüydü—çamur içeri akmış ve giriş tıkanmıştı. Pip yanında oturuyordu, mavi çantası çamur içindeydi. 'Ah hayır,' dedi. 'Şimdi ne yapacağım?'

Küçük vombat dimdik ayağa kalktı. 'Sana yardım edeceğime söz verdim ve edeceğim,' dedi. 'Kazmaya başlayalım.' Güçlü pençeleriyle kazdı ve Pip küçük ön patileriyle çamuru kucakladı. Bu zor bir işti. Güneş ısındı ve tüyleri kirlendi. Ama vombat durmadı. Sözünü hatırladı ve bu onu güçlü yaptı.

Onlar alıřırken, benekli tyleri ve bacağında ot bandı olan bir glck kuřu (kookaburra) yukarıdaki bir dala tnedi. 'Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?' diye sordu. 'Yuvamı tamir ediyoruz,' dedi Pip. 'Fırtına onu mahvetti.' Glck kuřu bilgece bařını salladı. 'Birok yuva hasar grd,' dedi. 'Haber veririm. Arkadařlar arkadaşlara yardım etmeli.' Ve uup gitti.

Kısa süre sonra sarı atkılı bir possum ortaya çıktı. 'Yardıma ihtiyacın olduğunu duydum,' dedi. 'Dal taşıyabilirim!' Bir ağaca tırmandı ve bir demet çubuk getirdi. Vombat gülümsedi. 'Teşekkürler!' dedi. Daha çok hayvan geldi—bir tavşan, bir kertenkele ve iki küçük fare. Herkes yardım etmek istiyordu. Yuva yeniden şekillenmeye başladı, eskisinden daha güçlü.

Küçük vombat kazdı, pat pat vurdu ve çamuru sıkıştırdı. Pip yuvayı yumuşak yapraklarla kapladı. Possum çubukları sağlam bir çatıya ördü. Gülücük kuşu yukarıdan yönergeler verdi. 'Biraz daha sola!' diye bağırdı. Herkes güldü ve birlikte çalıştı. Hava mutlu seslerle doldu. Yuva neredeyse bitmişti ve harika görünüyordu.

Sonra gülücük kuşu, 'Bekleyin! Başkalarına da yardım etmeliyiz. Fırtına birçok yuvaya zarar verdi,' dedi. Küçük vombat Pip'e baktı. Pip başını salladı. 'Evet,' dedi. 'Herkes yardım edelim.' Böylece hayvanlar yuva yuva dolaşıp tamir ettiler ve yamaladılar. Vombat kazmaya devam etti ve sözü daha büyük bir şeye dönüştü—birbirine yardım eden koca bir orman dostları.

Akşama doğru birçok yuva onarıldı. Possum'un sarı atkısı kirlenmiş, vombatın tüyleri çamurlanmıştı ama herkes gülümsüyordu. Pip küçük vombata sarıldı. 'Sözünü tuttun,' dedi. 'Bu benim için çok önemli.' Vombatın koyu gözleri parladı. 'Sözlerimi her zaman tutarım,' dedi. 'Ve şimdi yardım edecek koca bir ekibimiz var.'

Hayvanlar büyük, düz bir kayanın etrafında toplandı. Gülücük kuşu meyveler getirdi ve possum fındık paylaştı. Yoğun günleri hakkında konuşup güldüler. 'Bunu daha sık yapmalıyız,' dedi possum. 'Yani birbirimize yardım etmeyi.' Herkes aynı fikirdeydi. Küçük vombat arkadaşlarına baktı ve içi ısındı. Sözüünü tutmak hepsini bir araya getirmişti.

O günden sonra orman hayvanları birbirlerini kolladılar. Bir yuvanın tamire ihtiyacı olsa yardım ettiler. Bir dal düşse temizlediler. Kırmızı boyunbağı küçük vombat her zaman ilk yardım teklif eden oldu. Pip'e verdiği söz özel bir şey başlatmıştı. Güven, sağlam bir ağaç gibi derin ve güçlü büyüdü, çünkü arkadaşlar arkadaşlara yardım etti.

Pip'in yuvası ormandaki en rahat yuvaydı. Onu yumuşak yosun ve kuru yapraklarla kapladı. Küçük vombat sık sık ziyarete gelirdi ve dışarıda oturup gün batımını izlerlerdi. 'Sözünü tuttuğun için teşekkür ederim,' dedi Pip bir akşam. 'Bana güvenin gerçek olduğunu gösterdin.' Vombat gülümsedi. 'Sen de bana yardım etmenin mutlu bir iş olduğunu gösterdin,' diye yanıtladı.

Ve böylece, güneşli ormanda, küçük vombat büyük bir ders öğrendi: bir söz bir tohum gibidir. Onu tuttuğunda güvene dönüşür. Ve arkadaşlar birbirine yardım ettiğinde, o güven herkese yayılır. Küçük vombat kırmızı boyunbağını gururla taktı, her zaman yardıma hazır, her zaman sözünü tutarak.